

ხალგაზრდა ვერეული

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

ქართული
1921 წელს

მ ი მ ა რ თ ი ვ ა

სსრ კავშირის პრეზიდენტ მიხეილ გორბაჩოვს,
რსფსრ უზენაესი საბჭოს III საგანგებო სესიის
სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს

რუსეთის ფედერაციის უზენაესი საბჭოს III საგანგებო სესიის 31 მარტის და სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს 1 აპრილის დადგენილებებმა ყოფილი ე. წ. სამხრეთ ოსეთის საკითხთან დაკავშირებით ერთგულ კიდევ მთელი სიცხადით დაგვარწმუნა თქვენს დაუთვლებელ იმპერიულ მიზნებად მიმართულ, ამიტომ ნუ გავიკვირდებით თქვენს საბჭოთა კავშირისა და რუსეთის ხელისუფალნი, თუ საქართველოს თურისტთა დამოუკიდებელი კავშირი გიცხადებთ თავის კატეგორიულ პროტესტს ამ გადაწყვეტილებებზე. გამო, როგორც ჩანს, თქვენი გზები ამ საკითხში მჭიდროდ შეერთდნენ და ამ თქვენს ერთმანეთში დღეს სადავო აღარაფერი გაქვთ. თუ ამდენ ხვედრს იმედის თვალთ შევყურებდით რუსეთში დემოკრატიული მოძრაობის აღმავლობას და მისი გამარჯვება მიგვიჩნდა რუსულბოკაა რეალური სუვერენიტეტის მოპოვების გარანტიად, დღეს ეს იმედი თქვენს საბოლოოდ გადავიწყობო.

მას შემდეგ, რაც რუსეთის პარლამენტმა მხარი არ დაუჭირა მისი ამომრჩეველი ხალხის ნებას, რუსეთში პრეზიდენტის ინსტიტუტის დაწესების შესახებ, აღარ გვბეჭდის, რომ იგივე პარლამენტმა შეასრული ერთსულგონებით მიიღო ასეთი უპრეცედენტო გადაწყვეტილება თქვენს მიერ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქად წოდებული შიდა ქართლის შესახებ.

საკითხავია, როგორ შეხედებით თქვენს საქართველოს პარლამენტის შესაძლო მოთხოვნას რუსეთის ტერიტორიის რომელიმე ნაწილში საგანგებო წესების შემოღების თაობაზე?

ეს დადგენილებები არსებითად უნდა განვიხილოთ არა როგორც ერთმანეთის ურთიერთობის მოგვარების კეთილშინაობითი მისწრაფება, არამედ როგორც ძალადობის წამქეზებელი აქტი, რასაც შეიძლება ახალი სისხლისღვრა მოჰყვებ.

ბატონო პარლამენტარებო რუსეთისა და ნუ მიიჩნევთ თქვენი მოქმედების ჩვენი შეფასებას თქვენს საშინაო საქმეებში ჩარევად. პირიქით, ამ შემთხვევაში თქვენი უზნეო ნაბიჯით კიდევ ერთხელ გამოამჟღავნეთ დიდმპყრობელური სულსიკვთება და უზენაესად გათვლეთ ყველა ცივილიზებული საზოგადოებაში აღიარებული სახელმწიფოთა საშინაო საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპი.

განა არ აზრობდა, რომ საქუთარ თავისთვის მიგვხედავთ და გონივრულად გეზრუნათ იმისთვის, რომ როგორმე თავი დააღწიოთ კარს მომდგარ ნგრევას.

ბატონო პრეზიდენტო! მთელი არსებით მოვიწოდებთ, ნუ წამოიგებით პროვოკაციულ ინსპირაციებს და ფაქტობრივ გარემოებებში გაურკვევლად, ყბადაღებულ, ცალსახა, კატეგორიული ალსაგვ ინფორმაციაზე, უფრო სწო-

რად, დეზინფორმაციაზე დაყრდნობით ბრმად არ მიიღოთ გადაწყვეტილება საქართველოს ოდიოზან განუყოფელ ნაწილში საგანგებო წესების სახით საოკუპაციო რეჟიმის შემოღებით.

თორემ, ვინ დაგვარწმუნებს, თითქმის არ იცოდეთ, თუ რა სახალაო და გაუთვალისწინებელი შედეგები შეიძლება მოჰყვეს ასეთ გადაწყვეტილებებს.

თავს ნებას მივცემთ, შეგახსენოთ თბილისში ძველამოსილი ცენტრის კურთხევით დატრიალებული 9 აპრილის ტრაგედია, რომლის ლოგიკური გაგრძელება იყო ბაქო, ვილნიუსი, რიგა... როგორც ჩანს, ვილნიუსი ხელს აძლევს ქვეყანაში უსასრულო სისხლის ღვრა. შეჩერდით, თორემ ისტორია არავის აპატიებს ამას, ისევე, როგორც არ აპატიოთ თქვენს წინამორბედებს.

საქართველოს იურიდიული საზოგადოებრობა რუსეთის პარლამენტის ამ დადგენილებას მიიჩნევს ანტიკონსტიტუციურ გამოზღობად სუვერენული სახელმწიფოს მიმართ, ხოლო სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს გადაწყვეტილებას — ყოველად გაუმართლებლად, და მოითხოვს მათს დაუყოვნებლივ გაუქმებას.

ისტორია ყველას თავისას მიაგებს

ქუთაისი. არა მგონია, ვინმეს თვალს ძალი მიჰკარებოდეს 4 აპრილს, ნაშუაღამეს ქუთაისში ნიკიტის ქუჩის დასახლებაში. ამ ქუჩის გავლით, შიდა ქართლისაკენ მიმავალმა საბჭოთა ტანკებმა თან წაიყუდეს გარნიზონი ფანჯრებს მიღმა ჩაბუდებული ბოლო და ზიზი, უმწუბრავ, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში შიში.

— მიწზე ლაპარაკი კი ზედმეტია, — ჩვენ ამ ზღვარს უკვე კარგა ხანია გადავიცილდით, — უთხრა საქინფორმის კორესპონდენტს ორი შვილის დედამ დოდო უკლებამ. — მთელი ღამის მანძილზე ერთმანეთს ვურეკავდით ნაცნობები და ახლობლები. იყო აზრთა გაზიარება და იმის განსჯა, რა გქნათ, რა მოვიმოქმედოთ, რითი დავიცვათ ჩვენი სამშობლო ამდენი სიბილწისაგან. უკვე მდინარე დამძიმდა ჰაერიც იქ ჩვენი გარშემო, რომ სუხიტქვა ჰქონს. ან რაა გასაკვირი — წარმოუდგენელია იცოცხლო ისეთი სისაძალოს გვერდით, რასაც დამყაყუბული საბჭოთა იმპერია ჰქვია. ან რა შიშვეა ლაპარაკი, როცა იცი, იქ შენი მოძმეები რა დღეში არიან. შენ კი მოკლებული ხარ ელემენტარულ შესაძლებლობას, რამდენიმე მიუხედავად და შეუმსუბუქო მძიმე ტვირთიც, ყველა-

ფერ ამას ემატება გაოგნება იმის გამო, თურმე რამდენი შინამტერი გვეყოლია, როგორ აიხადა ამ ხალხმა ნიღაბი, ჩვენ კი მათ მთელი ჩვენი შესაძლებლობებით გაერთიანებისა და თანხმობისაკენ მოუწოდებდით.

— ისტორია უტყუარი მსაჯულია — ყველას, ადრე იქნება თუ გვიან, თავისას მიაგებს, — თქვენს ეშპარ და ფაცო ჰინტურბიძემა.

— სიცრუესა და ბოროტებას ვერც ტანკები და, მით უმეტეს, ასეთი გადაგვარებული არმიით ვერ გადაარჩენ, საკითხავი და გასაკვირი სხვაა — როდემდე უნდა ატარონ ჩვენმა მტერ-მოყვარებებმა ცრუ და ავაზაკის სახე, როდემდე უნდა იყვნენ ისინი ბოროტების ბრმა იარაღი. ბოლოს და ბოლოს, ხომ უნდა გამოიტანონ დასკვნა ისტორიის უტყუარი გაკვეთილიდან. დღეს იქნება თუ ხვალ, დაიშლება იმპერია — ეს გარდაუვალია. მათ შინამოვალეს კი თანმიმდევრულად უნდა გადამეცვათ ცოდვის მძიმე, გაუსაძლისი ტვირთი... შეუძლია კი, ნორმალურად მოაზროვნე ადამიანს ასეთი რამ უსურვოს თავის სისხლსა და ხორცს.

მამა კილაძე
საქინფორმის კორ.

საპარტიველოს მოსახლეობამ, რესპუბლიკაში მცხოვრებმა ყველა ეროვნების ადამიანმა, მონობისა და ცივილიზაციის გზადასაყარ — XX საუკუნის ბოლოში მეროდ გამოხატა თავისი მზადყოფნა იყოს თავისუფალი, და დამოუკიდებელი შემოქმედელი თავისი ბედისა.

1991 წლის 31 მარტის რესპუბლიკურმა რეფერენდუმმა დაადასტურა, რომ ამომრჩეველია საერთო რაოდენობის 90 პროცენტად 99 პროცენტს სურს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა 1918 წლის 26 მაისის დამოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე.

მსოფლიო საზოგადოებრობამ ყურად უნდა იღოს საქართველოს ხმა და დაიცვას მისი განავლეროვანი მოსახლეობის კანონიერი, საყოველთაო რეფერენდუმით განმტკიცებული უფლება ერთა თავისუფლებისა.

საქართველოს ეს ხმა, ამავე დროს არის იმპერიის კატასტროფულ ნგრევაში მოქცეულ, შეჭირვებულ ადამიანთა საშველად მოხმობის ხმა.

სსრკ იშლება. საჭიროა ამ შეუქცევადი პროცესის გონივრული წარმართვა; რათა თავიდან ავიცილოთ უფრო დიდი კატასტროფა. გამოირჩეული არ არის, რომ სულაც გაქრეს, აღიგავოს პირისაგან მიწისა ე. წ. სსრკ — ხალხებისა

და ქვეყნების ეს ანომალიური საკრებულო, ტოტალური „გულაგი“. ჩვენ ღვთისმშობლის წოდებულ მიწას ვიცავთ და ამით უზენაეს საკაცობრიო ვალს ვიხდით. ჩვენ უნდა გადავჩვენო.

დღეს, აღარაგის უნდა აეჭვებდეს, თუ რა გზით განვითარდება სსრკ. არ არსებობს ძალი, რომელიც ამ „არანორმალური“ ქვეყნის „ნორმალურად“ გარდაქმნას შეძლებს. სსრკ სახელმწიფო არ არის. ის „დერეჟავა“, ქვეყანათმპყრობელი, რომლის სასიცოცხლო მოთხოვნებზეა იყო (და არის) დაეყრდნობოდა, ალმოსავლეთის ქვეყნები („გლადიოსტოკი“), ვიკასია („გლადიკავაზი“). ცდილობდა (და ცდილობს) მსოფლიოს დაპყრობასაც („გლადიომირ“) და ასე, მთელი პლანეტის მოქცევის რუსულ, კომუნისტურ თარგზე.

ყველაფერიდან ჩანს, რომ XX საუკუნეში კაცობრიობას ორი მომავლდინებელი სენი შეეყარა, რომელთაგანაც ჭერ-ჭვრებით თავი

ვერ დაუღწევია: პირველი იდეოლოგიურია — სოცეტიზაცია (კომუნისმი), მეორე ბიოლოგიური — იმუნო რეფიციტის სინდრომი, პლანეტისათვის კომუნისმიც შექმნილი იმუნო დეფიციტის სინდრომი. კომუნისტურმა რეჟიმმა ხომ დაამტკიცა, რომ მას ცივილიზაციასთან ადაპტირების იმუნიტეტი არ გააჩნია. ისიც ცხადია, რომ სოცეტიზაცია მსოფლიოში ამუხრუშებდა (და დღესაც ამუხრუშებს) მეტ-ნაკლებად სწრაფ პროცესს ეთნოპოლიტიკური ინტეგრაციისა.

როცა პლანეტა ზანზარებს მის ერთ მეექვსედზე მიმდინარე გლობალური ქაოსის გამო, ფრთხილი პოლიტიკისათვის დრო აღარ რჩება. დღეს სიფრთხილის რისკი უფრო წამბეზიანია, ვიდრე მოქმედების რისკი.

მსოფლიო საზოგადოებრობა, ხშირად საბჭოთა კავშირის ხალხების ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას იმპერიის „ერ-

ოვნულ ფრონტზე“ „პროვოკაციებზე“ აღიქვამს, და თითქმის დღეს, ასეთი „პროვოკაციები“ არ შეეაბამება დემოკრატიული ქვეყნების ინტერესებს.

გვერწმუნეთ, საქართველოს დემოკრატიული საზოგადოება აქ, ამ ქორონიუმში, სსრკ რომ ჰქვია, უფრო საღად, რეალურად აღიქვამს და აფასებს ამ „პროვოკაციებს“, ვიდრე რომელიც გნებავთ პროვოკაციის პოლიტოლოგი, სოვეტოლოგი, ანალიტიკოსი ნებისმიერი დემოკრატიული ქვეყნის გადმოსახედიდან.

განა 30-საუკუნოვანი უწყვეტი სახელმწიფოებრიობის მქონე საქართველოს ბოლო 70-წლიანი „აპატიებობა“ კომუნისტურ „გულაგში“ და მისი ამოღება, მოკვება მსოფლიო ცივილიზაციის უწყვეტი პროცესიდან შეესაბამება ვინმეს ინტერესებს?! ჩვენ, კიდევ ბევრის მიცემა შეგვიძლია მსოფლიო ცივილიზაციისათვის, ამის დასაბუთი ჩვენს ისტორია და

კულტურა, რომელიც თითქმის დაკარგულია დღევანდელი მსოფლიოსათვის.

მსოფლიოს არ მიეცემა შანსი ახალი, მშვიდობიანი თანაარსებობის ეპოქის დამკვიდრებისა, თუ არ მიიპყრო მან თავისი გონიერი მზერა გონსმოსულ ქვეყნებს საბჭოთა იმპერიისა. ვიცავთ რა ჩვენს მიწა-წყალზე ერის ინტერესებს, კარგად ვიცით ვისი გორისანიც ვართ, რანი ვიყავით და რა გველის ტყვეობაში. ჩვენ საქმეს ჩვენი შვილები გააგრძელებენ, უფრო ომბიანად, ძალმოცემულად, უკომპრომისოდ. ასეთი პერმანენტული „ეთნოპოლიტიკური პროცესი“ კი ნამდვილად არ შეესაბამება არც ერთი დემოკრატიული ქვეყნის ინტერესებს.

საქართველოს რესპუბლიკას, სსრკ-ს სინამდვილეში პირველად, ეროვნული, დემოკრატიული ხელისუფლება უდგას სათავეში.

საქართველოს რესპუბლიკის დღევანდელი პარლამენტი კი არის თავისი ქვეყნის მოქალაქეების შეუზღუდელი, თავისუფალი ყოფისა და შემოქმედების მესაძირკვე, მათი ცოდვისა და მადლის ჭკრისმტვირთველი და ყოველთა შეჭირვებულთა ჭირისუფალი.

საქართველოს ხელისუფლების
პრეზიდენტი
2. IV. 1991 წ.

საქართველოს ხელისუფლების
პრეზიდენტი

ჩვენ

ვინ გაგვიხელს საიდუმლოს?

ფრულ თავფურცელზე... ლობი შემდეგ... — ბოროტების ყველაფერი ერთი თიგულია.

ამ ცოტა ხნის წინ საფიქრომ მარია „მერაბი“ მეთხველი საზოგადოების ყურადღება მიიპყრო.

ჩემი მეგობარიც დაგვიანტერესდა და სინამდვილეში გადავფურცელეთ, აქა-იქ თვალის ჩაუვარით.

მთარგმნელი და ინტერესდება ზოლმე და რაც უფრო ცნობილი ხოსტატის მიერა თარგმანი შესრულებული, მით უფრო დიდი სიამოვნებით შეიძენს წიგნს.

მახ ჩხენკელი, გვი გემეჭორი, დლი ფაჩვიკიძე, ელზა ახგლედიანი, თამარ ერისთავი და სხვა მუდამ დიდი ინტერესით ელოდებიან მკითხველები.

ნებითა ღვთისა.

რომლის გარეშე არაფერი არ არსებობს და არა არს გარეშე მისა, მსურს ამ პატარა წერილით მოგმართოთ თქვენ, ქართველნი და არა ქართველნი, მცხოვრებნი ღვთისმშობლის კუთვნილ საფარში.

დაემორჩილოთ ერთ მეფესა, არ დაემორჩილოთ ერთ მკრწამსა. მე მწამს, რომ ეხლაც ვერის გარშემო დარაზმული ქართველნი უღალატოდ იბრძოდნენ საქართველოს გადარჩენად და გასანთავისუფლებლად.

დაემორჩილოთ ერთ მეფესა, არ დაემორჩილოთ ერთ მკრწამსა. მე მწამს, რომ ეხლაც ვერის გარშემო დარაზმული ქართველნი უღალატოდ იბრძოდნენ საქართველოს გადარჩენად და გასანთავისუფლებლად.

დაემორჩილოთ ერთ მეფესა, არ დაემორჩილოთ ერთ მკრწამსა. მე მწამს, რომ ეხლაც ვერის გარშემო დარაზმული ქართველნი უღალატოდ იბრძოდნენ საქართველოს გადარჩენად და გასანთავისუფლებლად.

„სენსი“ და ავორიაკეული დედაი

ფილარმონიასთან ყოველმა გამკვლავდა, შეინჯა, ალბათ, ნაკლებად მყვირალა „ფერადებით“ გაფორმებული, სხვა მხრივ, კი უკვე „გახსატურებული“ აფიშა: საქველმოქმედო კომერციული ფირმა „სენსი“... სალამო მიჰყავს ქართლის კანარაძეს... შემოსავალი მობმარდება მრავალშვილიან დედებს.

— არავითარი, ჩვენ გგონია, რომ თქვენ — „სენსი“ — მოაწყვეთ ეს კონცერტი მრავალშვილიან დედათა სახელით და... — ქალბატონო თამარ, გეტყობათ, განაწყვეტული ხართ და შეურაცხყოფილიც. მრავალშვილიანი დედებიც ძალიან ნაწყვენი არიან. ეს ჩვენთვისაც უხერხული იყო — რატომ უნდა ეგონათ მათ, რომ რაღაც კონცერტზე ვაწყობთ, დახმარებას კი არ ვუწყებთ.

სახარებაში გკითხულობთ, რომ მას შემდეგ, რაც სასტიკად გვემუღბა და შეურაცხყოფილია იესო ქრისტემ მიუტევა უსამართლო განაჩენი ადამიანებს და აღესრულა ჯვარზე, ბნელმა მოიცვა მთელი ქვეყანა. დიდ მწუხარებას მიეცენ უფლის მოწოდებები და მისი ყოვლადწმიდა დედა, დაღდა დიდი და კურთხეული შაბათი. იესო ქრისტეს ღვთიური სული ქვესკნელში ჩადის, რათა ჯოჯოხეთის ბინადართაც ახაროს მშვიდობა, მიანიჭოს თავისუფლება ტყვედყოფილთ, მისი სინათლე ახილვის ბრძემს...

აღსრულა ქრისტეს აღდგომის უდიდესი სასწაული, რომლის შესახებაც მოსაწვევლად ძველი აღთქმა და რომელმაც შემუსრა ადამიანის ცნობიერების გარეშემოწერილი ზღუდები და საშუალება მისცა მას, ეხილა ზეშთასოფლიური ნათიების ბრწყინვალეობა. დავით წინასწარმეტყველის სიტყვით რომ ვთქვათ, „ქეშმარიტები ქრისტეანთ აღმოსცენდა“ — მიწიდან აღსდგა ღმერთკაცი და უფლის ცივ სამარზე ურწმუნოების დადებული ლოდი გადააგორა. განგმირა იუდეველთა სისასტიკე და ელინელთა მალაღონიერება. იესო ქრისტეს სიკვდილმა გაფანტა მისი მოწოდებები.

ნავდა სნულებს, აღადგენდა მოკვდართ. იერუსალიმში შესვლის წინ მან მკვდრებით აღადგინა სამი დღის გარდაცვლილი ლაზარე და ამით მეორედ მოსვლის კამს აღამიანის მკვდრებით აღდგენა მოასწავა. იესო ქრისტეს ისე დამბადალთა თავი, რომ მიიღო თვისივე ქმნილების ხატება, მან, ვინც არ თვალდა ცოცხალი დაიბრუნა. იგი მოკვდა, ვითარცა კაცი; ჩავიდა ჯოჯოხეთში, ვითარცა ღმერთი და მუფც; სამი დღის შემდგომ აღსდგა და ხრწნილებისაგან განათავისუფლა ადამი და მისი მოდგმა. იესო ქრისტე.

ქრისტეს აღდგომა

ფეობი. სახარება გვაუწყებს, რომ მხოლოდ იოანე ღვთისმეტყველმა უერთგულა მას. შენესასცებლედ დედებმა მაცხოვრისადმი უდიდესი სიყვარული გამოიჩინეს. ანგელოზმა მართალსა და წინასწარმეტყველს, წმიდა მამები გაუწყებენ, რომ ჯოჯოხეთი შეიქმნა მეორედ აღმდგომი (იესო ქრისტესთან) შეხვედრით. „ხოლო აწ ქრისტე აღდგა მკვდრებით და იქნა იგი დასაბამი შესუენებულთა, რამეთუ კაცისა მიერ იყო სიკვდილი და კაცისა მიერ — აღდგომა მკვდართა და ვითარცა ადამის გამო ყოველი ბრწყინვალეობით განათლდა წყვილი. დიდი შაბათი არის დღე, როცა მწუხარებას ქვეყანა და ზეიმობს ქვესკნელი.

სტე? ძლია რა სიკვდილია და ცოდვის, მისი ყველა შედეგი და არაფერი. ზრწნილება, შიმშილი, წაღრვობი, ყოველგვარი უძლურობა. აღდგომიდან მეორმოცე წლის წინ დასტრეა მიწა და ზეცად ამოღდა, ვითარცა ღმერთი და აღამიანი და ზეცისა და მიწის დარღვეული კავშირი აღადგინა. განკაცებით, ჯვარზე ვენებით, მკვდრებით აღდგომით, ზეცად ამოღებით იესო ქრისტემ განაზოტრეა კაცთა გამოხსნის უდიდესი საიდუმლო — მიწაზე ჩამოვიდა ღმერთი, რომელიც ადამიანად იქნა და კაცთა შორის იქცეოდა და ზეცად ამოღდა ადამიანი. აღდგომისა და ამბოღების შემდგომ მაცხოვარმა სწორედ ეკლესიაში გაერთიანა ზეცური და მიწური სამყარო. გორგისა არის ადგილი, სადაც გორგისი ეკლესია სამყაროს საიდუმლო, სადაც ცხოვრობს ბიბლია. ეკლესიის სიმბოლოურსახეობრივი ერთი ცხადდება უზენაესი ქეშმარიტება. აღდგომის წმინდა დღისასწაული, რომელსაც ზეიმობს მთელი სამყარო, სრული სისავსით სწორედ ეკლესიაში აღესრულება. აღდგომის დღესასწაული ძველი და ახალი აღთქმის უმაღლეს არსს მოიცავს. ქრისტეს აღდგომა მკიდრო კავშირშია ებრაელთა უდიდესი დღესასწაულთან პასექთან. ძველი აღთქმის პასექი იყო ქრისტეს მაცხოვრებელი ვნებებისა და მისი აღდგომის შესახებ წინასწარმეტყველება. ებრაელთა რი სასტიკად იგვიმებოდა ეგვიპტელთა ტყვეობაში. ეკლესიის მამები გავსწავლიან, რომ ეკვოპექ წმინდა წერილში სიმბოლოურად გამოხატავს ჯოჯოხეთის ტანჯვას. ფარაონის ტყვეობა არის ცოდვის ტყვეობა. სიმბოლოურაა აგრეთვე ებრაელთა საქმე — ეგვიპტელები მით აიძულდნენ თხისისად ცეცხლში აგურის გამოწვას. ცოდვილი მიწერი ზოახეებით შეპარობილი ცეცხლი ადამიანთა ვნებაა. ცოდვა ისე აქვევებს კაცის სულს, როგორც ცეცხლი თინას. ღმერთს ებრაელთა ერთ გამოპყვეთ ეგვიპტის ქვეყნიდან და აიძულეს მიწაზე მოყავს. აღთქმული ქვეყანა გამოხა

რა პუტისრათ, რით პანუგაუოთ

დღის სახლში მიუხედავად ამისა, სახლის კიშკართან გველოდებოდა. წარმოდგენილად დიდი სითბო ვიგრძენით მის ოჯახურ ურთიერთობაში; თვითონ, დედა, მეუღლე და ოთხი შვილი, უნდა გეჩახათ, რა შეთანხმებულად და სიყვარულით მოქმედებდნენ; დავინახეთ ოჯახური ურთიერთობის ნამდვილი პარმონია. ერთი რამ კი ამოუცნობი დარჩა, რატომ არის ფოტოზე ასე დანაღვლიანებული. მხოლოდ ასეთი დანაღვლიანებული გამოხედვის ფოტოები შემომჩანდა...

ლოდ კარგი მესმოდა მის ოჯახზე. ახლა კი დატრიალდა გაუგონარი ტრაგედია...
რა ვუთხრა, რით ვანუგეშოთ საშობლოს დასაცავად დაღუპულ და ნაწამებ სიმონ გაღვავილის ოჯახი, მისი მეუღლე ქალბატონი მზია მაქაცარია, მისი შვილები. მრავალშვილიან მამას ახლა სწყურროდა სიცოცხლე, შვილები ცხოვრების გზაზე დაეყენებინა. ვაგლახ, რომ არ დააცოცხლებოდა, რომ არ დაეცოცხლებოდა, რომ არ დაეცოცხლებოდა...
სადამდე მივდივართ სტუმრისადმი ჩვენმა კეთილგანწყობამ, როცა მცხეთას ოსური წარმოშობის სახელად გვინათლავდნენ და იმე ზრდიდნენ ახალგაზრდებს, რომ თითქოსდა მცხეთის ჩათვლით აღდგომაში ტერიტორია იყო და ქართველებმა წაართვეს. ცხადია, ასეთ პირობებში აღზრდილი ოსი ახალგაზრდა დარწმუნებულია, რომ ქართველებმა მათ

მონი მდინარე ლიხვის პირას დაადგეს...
ოსი ვინაღობის მოქმედება სამაჩაბლოს ტერიტორიაზე შუა საუკუნეების ინკვიზიტორებსაც კი შეშურდებოდათ. XX საუკუნეში ასეთი ბარბაროსობა არ მშენია. დღისით, მზისით, ზეზე მიაბა აღამიანი და ცოცხლად დასწვა, ნაკრილობეც სხეულზე თოკი გაუყარო და 4 კილომეტრზე ცხენგამობმული ათრო...
სად გაიზარდნენ, რომელმა ძუძუდაწვარმა დედამ აწოვა მათ რძე, რომელმა სკოლის პედაგოგურმა კოლექტივმა ჩამოაყალიბა ასე დაუნდობელი ვინაღობა...
სადამდე მივდივართ სტუმრისადმი ჩვენმა კეთილგანწყობამ, როცა მცხეთას ოსური წარმოშობის სახელად გვინათლავდნენ და იმე ზრდიდნენ ახალგაზრდებს, რომ თითქოსდა მცხეთის ჩათვლით აღდგომაში ტერიტორია იყო და ქართველებმა წაართვეს. ცხადია, ასეთ პირობებში აღზრდილი ოსი ახალგაზრდა დარწმუნებულია, რომ ქართველებმა მათ

ამოდენა ტერიტორია წაართვეს და ახლა სამაჩაბლოსაც ვიცოცხლებიან...
ლიხვი, ყოველი სიყალბის წერისა და ბეჭდვის უფლება მივეცი, ახლა კი გვიკვირს...
ოი, სადამდე მივდივართ ცალმხრივმა ჩინტრანციონალიზმმა. ამის გამოსწორებას და სწორი გზით წარმართვის წლები სჭირდება.
დღეს კი სამაჩაბლოდან ახალგაზრდა შემზარავი ამბები მოდის. იმპერიის ძალებით გათამამებული ოსი ბარბაროსები მორიგ დანაშაულს გვიზადებენ. ეს დღეს, ხვალ კი...
ხვალ სიმართლე თავის გზას არ დაკარგავს და ყველას თავისი მივლევება. ჩვენ კი, რომად გვწამს, სამაჩაბლოს ერთი გოგონა არ მოაკლდება და დამოუკიდებელ, თავისუფალ საქართველოს ცხოვრებაში ეს რეგიონიც მნიშვნელოვან წვლილს შეიტანს.
სამაჩაბლოს მამულიშვილთა მსხვერპლი კი ქართველი ხალხისათვის ყოველთვის უკვდავი იქნება.

კობა ხარაძე

ბადრი შონია

ბადრი შონია მხოლოდ 17 წელი იცხოვრა ამქვეყნად, არადა, რა ხანგრძლივი სიცოცხლე ხვრდებოდა იმ უამრავ იდეას, რომლის ხორცშესხმაც აპირებდა იგი. სწორედ იმ წელს დაამთავრა სკოლა. სკოლაში წარჩინებით სწავლობდა, დრამატულ წრეს ხელმძღვანელობდა, მშვენიერ ლექსებს წერდა, ჩინებული დეკლამატორი იყო, კარგად ხატავდა, ხაკუთარ ლექსებზე სიმღერებს წერდა...
ტრაგიკულმა შემთხვევამ შეწყვიტა მისი ახალდაბრალებული სიცოცხლე, დღეს გთავაზობთ ბადრი შონიას რამდენიმე ლექსს. რომლებიც უკვე ხაზი წელია ჩვენი ვაჭეთის რედაქციაში ინახება. ესეც კარგად მიაჩნვს იმაზე, თუ როგორ მოკრძალებულად უპრეტენზიო ოჯახში აღზრდილი ბადრი შონია და ყოველივე ეს რა სასიკეთო გააღწიას ახდენდა მის ხულზე.

სამურზაყანოს ნაწვიმარ ტყეში...
დაე, სულ მუდამ მესმოდეს ტკბილი გალობა შამის, ჭერარსმინილი სხვათა მიერ...
დაე, სულ მუდამ მე მოველოდებოდი მტრადისფერ აისს მაშინაც, როცა დამეთოვება ვერცხლისფრად თმები...
დაე, სულ მუდამ, მუდამ მეყნურსოს

ოსი ემსტრამისტაპისაგან ქართული მიწა-წყლის თავდაცვისას დაიღუპა 33 ჩვენი თანამებრძოლი, მათ შორის 11 მილიციის თანამშრომელი.

- რეზა ურიდია
 - გუზაჟ კავლიშვილი
 - ბარბელ კოპალეიშვილი
 - სევერიან თევზაძე
 - ზურაბ გოგიანიშვილი
 - ვლადიმერ ლიხთაინიძე
 - თენგიზ ზიკაშვილი
 - ანგული ძირია
 - დავით ზარდიაშვილი
 - გიან მოსაშვილი,
 - ბარბელ ხეთაბაშვილი
- მეგობარ ჩვენს დაღუპულთა გვარები ჭერჭერობით ჩვენთვის უცნობია.

პითარკა საგანგალოში

5 აპრილს ოსმა ექსტრემისტებმა კვლავ დაუშინეს ავტონომიური იარაღი და რაკეტები ცხინვალის რაიონის სოფელ თამარაშენსა და ყორნისის რაიონის სოფელ ავანეს. მსხვერპლი არ არის. 4 აპრილს ცხინვალის რაიონის სოფელ კენჭში დასახლებულმა შეკრებილ ხალხს სროლა აუტყენეს ოსმა ბანდიტებმა. დაჭრეს კოლმეურნეობის ბუღალტერი შიო შერაბაშვილი. კოლმეურნეობის საორტინსტრუქტორმა ლურჯიანმა კანიაშვილმა ზურგზე მოიკიდა დაჭრილი და შეეცადა მის სამშვიდობოზე გამოყვანას. მაგრამ ისიც დაჭრეს. საქართველოს მილიციის მუშაკებმა ჩაერყვითანავე თავდასხმელებმა შეწყვიტეს სროლა და მიიმალნენ.
5 აპრილს ცხინვალსა და მის მიმდებარე სოფლებში შედარებით სიმშვიდე იყო.

ნამიან ფოთლის ამო სურნელი სამურზაყანოს ნაწვიმარ ტყეში...
რა ვიყავი? ახლა რა ვარ? იქნებ მითხრათ, რა ვქნები? იქნებ უსტეკი კი მათუწყოთ: დავდენები თუ დავიწყები?..
იქნებ, იქნებ ასე დავრჩე, ასე დავრჩე მარად: მოუთმებელ და აბეზარ, დაუღკრომელ ჭარად...
მარი
ქარი ფიქრებს ეპარება, აჭრიალებს კარს, წვიმა მკერდზე მენამება, ემალება ქარს.
ქარი სანთელს ისევ მიჭრებს, მხვევს უხილავ მკლავს, ვზოვარ, ისევ შენზე ვფიქრობ, ფიქრებს ვატან ქარს.

ფიქრი შენკენ მიიჩქარს, უშენობა კლავს, ისევ წვიმს და ისევ ქარი აჭრიალებს კარს.
●
შავი თვლები... იყოს ცისფერი და თაფლისფერი, მაგრამ ჰქონდეს გრძობა იმ ფერის, რომელი ფერიც შევნი სიყვარულს...
●
ბედნიერი ვარ, რომ ძალა შემწყვეს, რათა გაგხადო შენც ბედნიერი!
●
ჩვენი ცხოვრება დამსგავსებია იმ ფერს, ვარს რომ აქვს ხოლმე მასისი. მოდი, ავანთოთ სიცოცხლე ლამპრად, სიცოცხლეს რათა ჰქონდეს ხალისი...

ლელა ჯაფარიძე,
მასალა მომზადდა სახელმწიფო აკადემიის ქრისტინაული ანთროპოლოგიის კათედრაზე.

საინგილოს ალორკინეაზის 140 წლისთავი

უსსრში დროიდან, ჩვენს წინაპრებს — ჰერებს წესად ჰქონდათ მძურად შეყრა და ღრეობა. როგორც ვიცით, კასრის სამების საყდარი (წმინდა სამების საყდარი), რომელიც მდებარეობს კახეთში, ქიტიანთ შიის ფერდობზე მეფე არჩილმა ააშენა 718 წელს, მის ეზოში არის 1000-ჩაფიანი ქვევრი, რომელსაც ინგილოები „თორღას“ უწოდებენ.
გაღმრთებულ თორღა ჰერეთის (საინგილო) ერთგული გმირი ყოფილა. მის პატრიარქად შურუქმევიან ათასწავიანი თორღაი. (კახი მაშინ თურმე 1000 კომლისაგან შედგებოდა).
მოსე ჯანაშვილი წერს: „აღვილობრივი გაღმრთებელი ამბობს ამას: ქვევრში ათასი ჩაფი ღვინო ისხმობდა ყოველ წლივ. ე. ი. კომლზე თითო ჩაფი, შემოდგომაზე მოიტანდნენ, გაავსებდნენ და დაკრძალავდნენ. კვირამლობას კი ქველანი მოვიდოდნენ სალოცავად სანოვაგით, ახდენდნენ და ოხიარებდნენ ერთად მძურად, რომლის ნაშთი დღემდე შერჩენილია. მიწაში გაყვანილია მილები, საკუქნაობები (წმინაჩების გაღმრთებულნი, მის ბავშვობისასაც აქვსდნენ ამ ქვევრებს)“.

დღეა. მისასაღებელი სიტყვები თქვენს „ჰერეთის“ საზოგადოების თავმჯდომარემ ლადო ასლამაზიშვილმა და მოაფიქრებლემ მიხილეს ყულოშვილმა. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მიუხედავად ძნელობისა, ჰერეთელებმა თავისი თვითმყოფლობა — ქართველობა, ქრისტინობა შეინახეს.
კიდევ ერთი საქველმოქმედო საქმე: თეოფანის საკლდეშენებლო მასალების გაერთიანების დირექტორმა ჭემალ თანილაშვილმა მცხეთაში დაამზადებინა 80-კილოგრამიანი ზარი, ჩამოიტანა და გადასცა საჩუქრად კახის წმინდა გიორგის საყდარს. იგი მღვდელმა ილიაონის ჰაქაშვილმა აკურთხა.
ლაგოდეხის რაიონის აგროსამართველომ საზოგადოება „ჰერეთს“ აჩუქა ერთი სამაგზავრო ავტობუსი.
სამ ცერემონიის შემდეგ კახის სამამა ქართულმა კოლმეურნეობამ გამართა შენაშენიანი ქართული დღეობა. ჩვენმა განუყრელმა ძმებმა, მამადაინამა ინგილოებმა ქრისტინობის დღესასწაული გულისათვის მიიტანეს და ალიანათელებმა დედას პურით მოგვამარაგეს.
საინგილოს ალორკინეების 140 წელთან დაკავშირებულმა ზეიმმა კიდევ ერთხელ დაგვიმტკიცა, რომ ქრისტინა და მამადაინამ ინგილოები განუყრელი ძმები ვართ, ჩვენთვის უბი და ღვინო ერთია, მუდამ ერთად ვართ.
წესად დაღვინდა: ყოველი წლის 21 ოქტომბერს ალიონის ჩვენი ერთგული ალორკინეების დღესასწაული.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი, ანდრეი კოციაშვილი.

ნანა შენგელაია

გიჟები

„საქართველოში იბადებოდნენ... იბადებოდნენ დღესაც ბიჭები! რძემუშუმრალი ცხელი ტუჩებით, მუხლთან გაგლეჯილ ტისფერ „ჩინსებით“...

1990 14 ნოემბერი

შენ ისე გრძობობი მახსენებ ახლა, რომ ერთადერთი ქალი ვიქნები, ვინც მწირ საფლაკზე გადამხმარბალახს, ვაზის ჭვარივით დაეფინება.

ვინც უსასო მარტობაში, თვით ღვთისმშობელზე მწუხარ იქნება, ეამით ეამამდე შენზე ლოცვაში ჩანავლდება და ჩაიბინდება.

შენ ისე ნახად მამშვიდებ ახლა, რომ ბავშვივით ვარ და მეჩვენება: სულით ხორცამდე ეკუთვნი სხვა ქალს, აქ ერთგულების გზიბლავს მშვევება.

მთავარაიისკოპოსო თაღაოზი (იორაგაშვილი)

მოდის აღდგომის სიხარული

ხადაცა ვიტყვით — ქრისტე აღდგა მკვდრეთით!... მოვიგებენ — ჰეშმარტად აღდგა!... ქრისტე აღდგა!... ვაშმარტად!..

მოდის აღდგომის სიხარული, მზის ჩქარალებით, სიმწვანის წარღვნით, აფეთქებით ყვავილთა შუქის, სიცოცხლის ძალას აქუნებენ მთის მწვერვალები, ეამია მიწის ღმირისა.

მოდის აღდგომის სიხარული — ყოვლის შემგვრელი, ღვთისმშობლის მომხანავები, — მოდის სიცოცხლის გამარჯვება — მარად ღვთისმშობელი, გამოფხიზლებით, სიყვარულით, გაუკვლავებით...

გულის კარს აღებს მგრძობობარე, სვეტი ნათლისა, ტბილი, მშობლური, მახლობელი, მორიც ესოდენ... უქამოდ ბრწყინავს უძლეველი მზე სიმაღლისა და სიხარულის შუქით ავსებს ორივე სოფელს.

ზუან შემოკაშვები ნათლის მხადარი

ღმდებულ მერაბ კობტავს ნათელ ხსოვნას

მოახლებული სასუფეველი ცა-გახსნილობით, ელვათა ერთობით,

გეფერებოდა, ცად თვალახელილს... სიონში იწექ დალილი ლომი, განვირდებოდა ელადაც, რომიც...

ამდენი ტანჯვით, ამდენი ომით... ცრემლებს გაფრქვევდა მთლად საქართველო, ხატადქველთან მუხლმთყარიტ მდგომი.

რად, ბედი, ჩვენზე რად არის მწყობრი, ჩვენი წამების და ტანჯვის მდომი?..

როდის მოკვდება სიცოცხლის მტერი,

სიკეთის, მადლის წინააღმდეგობი?! ...როს ეშველება ქვეყნიერებას, ქართველის ცით ღრუბლებს, გადაპყრის ქარი.

და მოწყურებულ თავისუფლებას ოთხივე მხრიდან გაელოს კარი: მზეს შემოპყვება ნათლის მზედარი,

დავითის ლაშქრის ერთგული მოყმე, ცამდე მალალი, მალალთა დარი...

მალლიდან მალლის ნათელი მოგაკვს ...მანამ კი ჭვარცმულიტ ტანჯვას გავიაროთ...

შენ შეგვეწვივი ციდან ლოცვებით, რამეთუ ცის გეწვამს, გაგიზარდა, იხსნიან მამულს ანგელოზები...

გთხოვთ, მონორარი გადარიცხით სამაჩაბლოს აღორძინების ფონდში.

თამარ მხარგრძელი

ხსოვნა გეტლემის

თუკი სიცოცხლის შუქით გავნათლი და ჩამოვხიე ფარდა სიბნელის, მოვალ გაულმკერდზე მზეთა მიბნევიტ, რომ ვიზიემო კოცნა იმ ენების.

და თუ არადა ალბათ მარადიამს ვიქნები ასე შეუფოთლავი, ცივ საწყურთროში მწარედ ვეთრევი... თუმცა ახარებს არა ოდნავი სულს სიხარული... ხსოვნა ბეთლემის.

მარიამ!

იცი მე გუშინ ღამით გარდავიცვალე, მზეს განმამორეს; ახლა მკვდარი ვარ, მაგრამ კვლავ ვაქვებენ შევიფიქვები

ქვაში ჩაიკრულ უკვდავ მაკორებს. მარიამ! ჩემი ლტოლვა ზეცისკენ გაუნაწილე საწყალ ბელურებს, რომ არ დამტოვო აქ

შენი ნათელი რომ დამესხუროს, მარიამ! გულნაკულად, რომ დამესხუროს, მარიამ!

ალექსანდრა სოსხაძე

სრულიად საქართველოს ახალგაზდობას

ეს გაუმარჯოს შენს ზვალინდელ ღღეს! შენი ყოველთვის მწამდა და მგერა.

ცერზედ შედექი, როგორც მიმინო, როცა გვართმევდნენ მშობლიურ ენას.

როცა გაძარცულს ვუმზერდით გარეჯს, თქვენი ხმა მესმა გულის ძახილად, ოლონდ თქვენ მყავდეთ სუყველა კარგად და სხვა სიმდიდრე სულაც არ მინდა.

არ დაგავიწყდეთ ვისი გორის ხართ! ვინ იყო თქვენი მამა-პაპანი, გთხოვთ, გაუფრთხილდეთ რუსთველის ზეცას, გთხოვთ, გაუფრთხილდეთ მიწას თამარის.

არასდროს არ სთქვამთ შავზე თეთრია, რამაც დაგვლუბა, რამაც დაგვამხო... სიმართლისათვის ბრძოლა ამგვარი?!

კარგა ხანია მამულს არ ახსოვს. რაც იყო იყო, გათავდა, მორჩა. დაემხოს ის, რაც დასამზობია, გულის უხარია. ახალგაზრდები ერთად შეკრული მხნედ რომ მდიან...

ეს გაუმარჯოს შენს ზვალინდელ ღღეს, მებრძოლ სულსა და უღრეკ ხასიათს,

ნამდვილ სიყვარულს და თავგანწირვას ქართველის სულში კვლავ რომ ანთია.

პარაზ სიდაშონია

სანამ გვირდები

სანამ გვირდები, მიმსახურე როგორც გენებოს, ჩემო მამულო, ჩემო სისხლო, ჩემო გენებო.

სანამ გვირდები, შენს ტაძარში მეც მალოცვინე. და შენი ღვინით ქართველები დამალოცვინე.

სანამ გვირდები, თუ ტანჯვაა — შენთვის დამტანჯე, არ შემიცოდო, მისხალ-მისხალ ისე დამხარჯე,

სანამ გვირდები, შენი სუნთქვა მაფერებინე — და მოშურნისთვის ხმალი-ხანჯალი მაფერებინე.

... განშორებისას სევდით თუკი შემიჭირხლდები — არ მოგიკვდები ღვთისწიერო — სანამ გვირდები!

აკაკე ბერიშვილი

მ.ს

შენი მზეებით თვალდავსილი უმზუოდ გზედავ... მო, დამიამე ცხელი სუნთქვა გრილი თითებით,

ვით ენძელები და ღმირი სიცოცხლის ზეთა, შებლზე დამაწყე ფერმიბილი სტალაქტიტები,

გულზე დამფინე თეთრი ნამჭა შენი ტიტების, ვით ძველთაძველი ცოდვა-მადლი ადამის ძეთა,

იანერის ვარდით ერთიანად შევიფიქვები და ველარ დამწვავს სახშილავი ამ ღუბტირ ღღეთა.

ხარის ძარღვებში თეთრი სისხლით შევიმოსები, შენი მზეების თაკარაში გავწვები მერე,

სიკვდილის შებლზე — აღქმისაებრ ეგ მიმოზები სულ ერთი წუთით დამაყარე და მომეფერე.

შენი მზეებით მზედავსილი უმზუოდ გიმზერ... მო, დამიამე ცხელი სუნთქვა, გრილი თითებით,

ვით ენძელები სიკვდილმისილი სამყაროს ქიმზე — შებლზე დამაწყე სევდიანი სტალაქტიტები.

1988 წ.

აგვისტოს ორია — სამოცდაერთი, კონსერვატორია და გამოცდები (უკეთ რომ მცნობოდი, გამიწყურეს ღმერთი, თუ გაკოცნივდები, ან გაკოცვდები).

წითელი ყაყაო, წითელი ვარდი... ალერსმა დაგპარჩო ჩუმად და ნელა... მერე კი ყვითელი, უთქმელი დარდით უსიტყვო სიმღერას მღეროდი, ლელავ!

1981 წ.

ს. პ. ბერიშვილს

კულდალ მიყვარდი. შენ გრძნობდი ამა და გძულდა იგი, რაიც ვერ გეტქვა; ამოიბის რა გასცდი სამანს, თან წარიტანე იმ ჩიტის ფეტქვაც.

შენ გასციდი, ალბათ, სიკვდილის კიდეს, სიცოცხლით თულა შეგეერთდები,

თუ არსებობდი, არსებობ კიდევ, — არა კვდებიან რადგან მღერითები.

1988 წ.

ავტობიოგრაფია

ქარში ტირილით ქვად ქცეულა სველი იელი, შემოძარცვია მეწამული ფერი სამოსთა, მთაში გვირილა

— გაქცეულა, მთებში მთიელი... ზემოთ ქონია, რილო-პრილო, — ბერის ახოსთან.

1988 წ.

გაჩენის დღიდან მე გახლდით ავად და გიორგობას გარდავიცვალე, წვაე ერთი მზე, ეს ღამეც წვაე და განვიღვიძებ, როგორც ლაზარე.

1988 წ.

დოდო ნათიკა

ბერი ლუხუში

როს ცას შეერთო ურდოთა მტვერი და თავს დაეცენ გუთანზე დახრილს, სხვა რა გზა ჰქონდა... აკუნა მტერი

და შეატოვა ცრემლები მახვილს. მტერს მტრულად დახვდა და გული უკვნესს, აქვს საკმეველით გამთბარი

1988 წ.

გაგლარ კალუგაგაშვილი

სამოთხლოვ ჩემო!

სამშობლოვ ჩემო! ბევრჯერ ჭვარცმული, ბევრჯერ აღმდგარო, ნუთუ დრო შენი ბედნიერების ჭერ არ დამდგარა? სატახისაგან შენს მიწაზე დაღვრული სისხლი ჰქსად დამდგარა და წალეკვას გვიბირებს ცოდვილთ.

სამშობლოვ ჩემო! ხომ აწოვე ძუძუ უპოვართ, უსასლყართ და უპატრონოთ შეიგვრდომებდი, მათთვის ერთ წუთსაც ავს არასდროს არ ინდომებდი, სალოცავად ტაძრებსაც კი აღუშენებდი, იმ იმედით, რომ შენგან შობილთ მად მიიღებდნენ, წახა იმედი.

„არწივი ვნახე დაქრილი“ — ო ჰვოდებდა კაცი, კაცი კი არა, თითქმის ღმერთკაცი, და ის გოდებაც მეფისტოფელმა სისხლში ჩაადრხო... დღეს კი შენს შვილებს აღარ შეგვჩრა ის სულის სარჩო, საზვერებს რომ გასწვდება და აგვაყვავილებს.

გერთა მამა კი ყოჩაღით წყევლას დავეწხავის, არ ეშინია მას ალგეთის მგლის და აღარც ფშავის, რადგან იმრავლა საქართველოში ბახალამ ყვავის, ავ ცაცის ყოველთვის ურჩევნია თქმა სიტყვა ავის, მამათ კი ჩვენია, ტყბილომილიანთ, მუდამ ძოლიანთ, ვერ გაუგიათ შვილი მათნი რისთვის სტირიან, შვი მავით გაბრუებულ სახლს უყვირიან, ნეტავ, რას ამბობს იქ, ზეცაში, დიდი ილია.

სამშობლოვ ჩემო! ბევრჯერ ჭვარცმული, ვერჯერ აღმდგარო, ნუთუ დრო შენი ბედნიერების ჭერ არ დამდგარა, თუ არ გამჭრალა ქართული გენი, თუ არ გამჭრალა, დაე, დავიწვა საკურთხეველზე მეც ერთ ღამეადა, დაე, გარდვიტე მეც იმ ხანჯლად, ზურგში კი არა, მტერს გულში რომ განეწონება,

როს კაცთა მოდგმას ცოდო-მადლი მისხალ-მისხალ აეწონება, მეც იქ ვიქნები მამვრალთა და ტვირთმძიმეთ შორის, სიტყვას შემაწვეს საწუგვოს დიდი ილია.

მამ ღაუჯართ იმ ძველი ხანჯლის ის დიდი ჰომნი, მიძინებულს და ბანჯით გათანგულს რომ გააღვიძებს, მამ დაარისხეთ დედო-ზარი მცხეთას გატანჯულს, ილიას სისხლს რომ აზვირთებს და მტერს წალეკავს... არ შეგუშინდეთ ვიწრო გზაზე ღორღს და ნარ-ეკალს, და გწამდეთ! გწამდეთ! რომ სულ მალე გამარჯვების — სიხარულის ზარი დარეკავს!..

სამშობლოვ ჩემო! ბევრჯერ ჭვარცმული, ბევრჯერ აღმდგარო, ნუთუ დრო შენი თავისუფლების ჭერ არ დამდგარა?

25 თებერვალი 1989 წელი, გლოვის დღე

სამადლოგალი ღვთისმშობელ დედას

შენ უნეტარესო დედავ ჩვენის ღვთისა! გმადლობ ამქვეყნიურ ყველა მადლისთვისა, პატარა ვიყავ და ეშამ ვერ მითვისა, დედამ დამტოვა და მამამ გამასხვია, შენ სულ გვერდით მყავდი, რადგან მთვლიდი ღვთისად,

გმადლობ ამისთვისაც, სიტყვისათვის ღვთისა, რომელმან ცოდვანი სოფლისა მითვისა, ცოდვილო! ისმინეთ სიტყვა მაცხვრისა: „ნუ ისურვებთ სწვისას, ნურც გმურთ ეშამისა, სული არის ღვთისა, თხა კი სულ სხვისა“

გესმათ სიტყვა ღვთისა, ჩვენთვის ჭვარცმულისა, უფალო! შენმინე ლოცვა ცოდვილისა, დედავ, დაიფარე მკვიდრნი ამ მიწისა, შენ წილხვედრილისა, მრავალტანჯულისა, სისხლით მორწყულისა, შენის მვედრებლისა, გმადლობ დედავ ღვთისა! ყველა მადლისთვისა.

1988 წ.

შეგრა. უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუში და... იქნებ, იქნებ ჭობდა ზეზვობა. მაგრამ ვაი, რომ სხვა გული უძგერს, აქვს საკმეველით გამთბარი შეგრა.

უკვირს, საკუთარ ძმისავით უტკბესს, რად არ ებრალვის ურჯულო, ზეზვას! ღმერთო შემინდე! (ეკვი გულუხვი, ყოველთვის ჩნდება სადღაც მახლობლად), დაჩხილი წვეს ახლაც ღუბუ

დარგთაშორისი სამეცნიერო საწარმოო გაერთიანება „საქინფორმსამართალი“ და მცირე საწარმო „ორლი“ გთავაზობთ

გაფართოებული კონფიგურაციის IBM თავსებად PC/AT პერსონალურ კომპიუტერებს.

ანგარიშსწორება წარმოებს გადარიცხვით.

ფასი არა უმეტეს 45 ათასი მანეთი.

მოწოდება ხელშეკრულების დადების დღესვე.

ჩვენი მისამართია: ქ. თბილისი, ბუდაბეშტის ქ. №1.

ტელ.: 10.00 — 17.00 სთ. 37-58-25, 36-66-47.

19.00 — 22.00 სთ. 93-57-77, 62-52-12.

სარეკლამო სააგენტო „არგო-ბლიკი“

გაკის დახურულ საცურაო აუზში სიმაღლეში ზრდის რესპუბლიკური ცენტრი აცხადებს მსურველთა მიღებას ცნობილი მოსკოველი ექიმი-ნოვოტორის ა. ს. პალკოს მკურნალობის მეთოდით დაკომპლექტებულ ჯგუფებში.

ცენტრის ხელმძღვანელი რესპუბლიკის ერთადერთი ექიმი-სპეციალისტი, პალკოს მიერ დიპლომირებული, თბილისში პირველი კაბინეტის დამაარსებელი თ. ვ. ქორიძე-გამოდელი სპეციალისტების, მასაჟისტებისა და მეთოდისტების ხელმძღვანელობით თქვენ შეგიძლიათ გარდა სიმაღლეში მომატებისა, მარტივი და ორგანიზმისათვის უვნებელი მეთოდით:

- ზედმეტი წონის მოკლება;
- არასწორი დეგმისა და სიარულის გამოსწორება;
- I-II ხარისხის სკოლიოზის მკურნალობა.

თქვენ გეული ტრენაჟორების დარბაზი და მასაჟი, საცურაო აუზი და საუნა.

ინჟანერთა 25-დღიანი კურსის ჩატარების შემდეგ თქვენ გაცილებით უკეთ, ლამაზად და მსუბუქად იგრძნობთ თავს.

მისამართი: ი.ჭავჭავაძის პრ. №49; ტელ.: 22-61-00

სარეკლამო სააგენტო „არგო-ბლიკი“

იყიდება

16 კვ მ ფართის სარეა-ლიზაციო ჯიხურა. ცნობებისათვის დარეკეთ 38-76-97 საღამოს 7 საათის შემდეგ.

სარეკლამო სააგენტო „არგო-ბლიკი“

333ლი

ორთახიანი იზოლირებულ გარემონტებულ ბინას ლოჯით და აივნით ბათუმიდან თბილისში ორ ან ოთახანაგვრიანი იზოლირებულ ბინაზე.

ცნობებისათვის დარეკეთ: 99-61-83 18 საათიდან.

ალეკო ქინჭლაძე.

იყიდება

ქ. კიევის მანქანათმშენებლობის ქარხნის მიერ გამოშვებული დანადგარი, რომელიც საათში ამზადებს 500 ცალ ნამცხვარს. ცნობებისათვის დარეკეთ ტელეფონზე: 95-83-52 18.00 საათიდან 23.00 საათამდე.

ეროვნული თვითშეგნების ამაღლების საქველმოქმედო ასოციაცია „**მზისა**“-ს ინიციატივით საინგილოში დაარსებას იწყებს ქართული კულტურული ცენტრი. დაინტერესებულ პირებს, ორგანიზაციებს გთხოვთ ამოვიდეთ მხარში.

ასოციაციის მისამართია: **დ.უზნაძის 68 (ყოფილი კამოს ქუჩა) II სართული, ოთახი 13. ტელ: 95-61-93.**

ჩვენი ანგარიშია: „ივერთანკი“ მრეწველმშენაკის საოპერაციო სამმართველო 000161700(700174). კოდი 521921.

საქველმოქმედო ასოციაცია „მზისა“

საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატი ფეხბურთში

ოთხი ტურის შედეგ...

საქართველოს 1991 წლის სა-გაზაფხულო ჩემპიონატის მეოთხე ტურის მატჩები მეტად საინტე-რესოდ წარიმართა. პირველი გა-მარჯვებები მოიპოვეს გალის „მზისა“ და ხაშურის „ივე-რიის“ გუნდებმა. კვლავ წარმატ-ებით ითამაშეს ლიდეგბმა — „ცხუმმა“, „გურიამ“, „კოლხე-თი-1913“-მა. ეს სამი გუნდი გა-თამაშების ცხრილში დამსახურე-ბულად ინარჩუნებს კიდევ ლი-დერობას. მეტად უჩვეულო აღ-გილზე იმყოფება მარშალის „გორდა“, მაგრამ მომდევნო ორ შეხვედრას რუსთაველი ფეხბურ-თელები საკუთარ მოედანზე გა-მართავენ და, ალბათ, შეეცდებიან კიდევაც თავიანთი არასაბარბიე-ლო სიტუაციის გამოსწორებას. რაც შეეხება ჩვენს პირველ ჩე-მპიონს — თბილისის „იბერიას“, ეტყობა, რომ გუნდი თანდათან შედის ჩვეულ სპორტულ ფორმა-ში. ამის ხათული დღდასტურება გახლავთ მათი მატჩი ქუთაისის „ქუთაისთან“, რომელიც თბი-ლისელთა გამარჯვებით დამთავ-რდა — 5:1. თუმცა, საქმე მხო-

ლოდ ანგარიშში არ არის — ორი ტაიმის განმავლობაში „იბერიის“ უპირატესობა აშკარა იყო და „ქუთაისის“ ახალგაზრდა მეკარის ნიკოლოზ ხელაძის კართან არა-ერთი საგოლე მომენტიც შექმნეს. განსაკუთრებით აქტიურობდა ამ მატჩში კახი გოგიაშვილი, რომლის წინააღმდეგაც ვერაფერი გააწყო ქუთაისელთა არაორგანი-ზებულმა დაცვამ. იგივე შეიძლება ითქვას თემურ ქეცბაიაზეც, რომელიც, მართლაც და ღირსეულად ატარებს საქართველოს საუკეთე-სო ფეხბურთელის სახელს... აღ-სანიშნავია, რომ „იბერიის“ შემად-გენლობაში პირველად გამოვიდა 17 წლის პერსპექტიული თავდა-მსხმელი შოთა არველიძე და სა-კმაოდ კარგი შთაბეჭდილება და-ტოვა. პირველად ჩაიკვა „იბე-რიის“ მისური კიდევ ერთმა ახალგაზრდა ფეხბურთელმა — თემურ ჩლაიძემ, რომელმაც შე-ხვედრის მიწურულს ნიკა ჩხეიძის ნაცვლად დაიკავა კარში ადგილი. საერთოდ, მთლიანობაში, ქუთაი-სელთა ახალგაზრდული გუნდი ყოველმხრივ ჩამოუვარდებოდა გამოცდილ მეტოქეს და, ჩვენი

აზრით, ყოველივე ამას გარკვე-ული გამართლება აქვს; მარშალ-დელი სეზონის შემდეგ ხომ გუ-ნდი რამდენიმე წამყვანმა ფეხბუ-რთელმა (მერაბ მეგრელიძე, რო-სტომ თორღაშვილი, ნიკა ჩხეი-ძე, ივანე ჯულელი) დატოვა, ამ უხვედრაში მონაწილეობა ვერ მიიღო საქართველოში ერთ-ერთმა საუკეთესო მარცხენა მცველმა გიორგი ნადირაძემ... თანაც, ის უსიამოვნო ისტორიაცაა გასათვა-ლისწინებელი, რომელიც „ქუთა-ისს“ შეემთხვა პირველ ორ ტუ-რში, როცა მას მოპოვებული ქულები ჩამოართვეს. როგორც ცხობილია, ქუთაისელებმა გააა-რტესტეს საქართველოს ფეხბუ-რთის ფედერაციის გადაწყვეტი-ლება.

მეოთხე ტურის შედეგების ანგარიშები:

- „იბერია“ — „ქუთაისი“ 5:1 (გოლები: მიხეილ ყაველაშვილი (2), კახი კეკელიძე, ვია ჯიშარიანი, შოთა არველიძე; ალექო დვ-ალიშვილი);
- „შევერდენი-1906“ — „ოდი-ში“ 0:1 (დავით ყიზილაშვილი);
- „ალაზანი“ — „სანავარდო“ 4:2 (ალექსანდრე ზაალიშვილი (2), დავით თეთრაული (2); ვიტა-ლი ბრეგვაძე, კლიმენტი რუხაძე);
- „ხულორი“ — „ბათუმი“ 0:0;
- „სამგურალი“ — „დილა“ 2:0 (იქედა გიგელიძე, ვლადიმერ ქუნიია);
- „გურია“ — „გორდა“ 1:0 (ოთარ კორღალიძე);
- „ამირანი“ — „ცხუმი“ 1:2 (ბე-რგიე შირაკი; გიორგი გოგია-შვილი(2));
- „ივერია“ — „მერცხალი“ 1:0 (ზადრი რობაქიძე);
- „მარგვეთი“ — „კოლხეთი“ — 1913“ 0:1 (მამუკა ქობალია);
- „მზისური“ — „კოლხეთი“ 8:2. (კობა კვეცივეციანი (2), მალხაზ მორგოშია; ირაკლი კალუჯა, ზაზა ბაკურაძე).

ფირმა „ჯაკო“

რომელიც აწარმოებს შენობა-ნაგებობების სახურავების კაპიტალურ რემონტს, დაინტერესებულ ორგანიზაციებს, წარმოება-დაწესებულებებს, კოორპერატიული სახლების თავმჯდომარეებს და კერძო პირებს აცნობებს, რომ შეუძლიათ დაგვიღონ ხელშეკრულება. ცნობებისათვის დარეკეთ თბილისში ტელეფონზე:

- 74-54-25 9.00—18.00 სთ-მდე, ყოველდღე ან
- 74-74-17 19.00—23.00 სთ-მდე, ან
- 67-09-03 19.00—23.00 სთ-მდე

ანგარიშსწორება შეიძლება მოხდეს როგორც გადარიცხვით, ასევე ნაღდ ანგარიშზე. დამკვეთს შეუძლია გამოიყენოს მისი კუთვნილი მასალა.

სარეკლამო სააგენტო „არგო-ბლიკი“

ნათაი შვილთა მრავალთა...

ყვარლის რაიონის სოფელ თბილისწყაროში თინა და ნოდარ გორიტაშვილების ახალგაზრდა, ექვსშვილიან ოჯახს თელავის ი. გოგებაშვილის სახელობის სახე-ლმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუ-ტის პროფესორ-მასწავლებლმა და სტუდენტმა თავიანთი ხე-ღმსახურისა და სტიპენდიების და-ნაზოგით შეუძინეს 25 ათას მი-ნეთად შეფასებული ბინა.

ამას წინათ მოეწყო ამ ბინის საზეიმო გადაცემა მრავალშვილი-ანი ოჯახისათვის. ახალმოშენებულ სიმბოლური გასაღები და ქართუ-ლი აკვანი გადასცა ინსტიტუტის რექტორმა, პროფესორმა როინ ჭი-კაძემ. მწერალმა აკაკი ჯორჯაძემ სრულიად საქართველოს დემოკ-რატიული საზოგადოების სახელით 1500 მანეთი აჩუქა გორიტაშვი-ლებს.

ამ საქველმოქმედო ღონისძიე-ბას ესწრებოდა ფსიქოლოგის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადე-მიკოსი შოთა ნადირაშვილი, რომელმაც აკვანთსმირაგვე, მყარი ფუძე და დამოუკიდებელ საქარ-თველოში ცხოვრება უსურვა ქა-რთველ ერს.

მანანა ნაღაშვილი,
თელავის პედინსტიტუტის სტუ-დენტი.

რულუკითა

იმ ორგანიზაციების რიცხვს, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს ჩვენი ყველაზე მიუსაფარი თა-ნამემამულეების ხვედრის შემსუ-ბუქებაში, ჩულებურების რაიონის სახალხო განათლების განყოფი-ლებისა და ქსელის დაწესებულე-ბათა თანამშრომლები შეუერთდ-ნენ.

ქრისტეს ბრწყინვალე აღდგო-მასთან დაკავშირებულ

საზღვიმო

მოსაკითხს ორდენის წევრები ჩვენს უქონელ თანამემამულეებს, ნაცვლად ტრადიციული შაბათისა, კვირა დღეს მიაფუძლიან.

სათნოების ორდენი
(ქუმანიტარული ასოციაცია „კათარისი“).

„ახალგაზრდა იმერიელის“ შემდგომი ნომერი გამოვა ხუ-თშაბათს, 11 აპრილს.

ხალგაზრდა ქვერიული

Общество Волатическая газета

ტელეფონები: მახაძე — 98-97-81; პახუასაძე — 98-51-56; წერეთლის განყოფილება — 98-98-28.

საქართველოს ეურნალ-გაზეთების გამომცემლობა „სამშობლოს“ ტბაში, თბილისი, შ. კობახიას 14, იხებდება იტერბური წესით ხაგაზეთო კორპუსში, ხ-მარაულის 29.

№ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 36, 11, 12, 13, 14, 15

Нам индекс 66400

კავთი კავთი კავთი

საქართველოს ეურნალ-გაზეთების გამომცემლობა „სამშობლოს“ ტბაში, თბილისი, შ. კობახიას 14, იხებდება იტერბური წესით ხაგაზეთო კორპუსში, ხ-მარაულის 29.

№ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 36, 11, 12, 13, 14, 15

Нам индекс 66400

რედაქტორი

მკარა პალატიანი

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი — 380096. შ. კობახიას ქ. № 14.